

КАКВО Е ДУША?

Константинос Марицас: "Душата е женската привилегия за снизходителност към мъжа"

Интервю: Радостина Байчева

Константинос Марицас не е име във философията. Поне не още. Със сигурност обаче първата му книга "Цивилизация и естествен подбор" повдига много въпроси и със сигурност спорове. Въпреки че самият автор не счита себе си за философ, на практика книгата му влиза в противоречие с някои от основните постановки на човешкото мислене и преобръща някои от основните наши схващания за човека като вид. Константинос Марицас е роден в София. Баща му е гръцки политемигрант, майка му е българка. До петнайсетата си годишнина живее в България, после семейството се премества в Гърция. В България Марицас се връща отново през 1995 година. В края на миналата седмица авторът представи в Казанлък първата си книга.

- В основата на цялата книга стои едно ваше по-различно определение за цивилизацията. И спрямо него, много явления и факти от света край нас придобиват съвършено нов прочит. Какво според вас е цивилизацията?

- Моето определение е много кратко - цивилизация е оцеляване на слабия. Тоест обратното на естественият подбор, в който оцелява по-силният. Колкото по-цивилизовано е едно общество, толкова по-защитени са слабите му членове. Държа обаче да уточня, че аз не разглеждам цивилизацията като само присъща на човека. Не, и при много животни се наблюдава феномена на цивилизацията под формата на различна грижа за слабите членове на стадото или там съответния социум. Просто човекът пръв е открил цивилизацията и сме малко по-напред от други животни да речем.

- Това ваше твърдение отнема правото на човека да счита себе си за най-висшето творение на природата. Значи човекът според вас е просто вид навреме развил едно умение - това да се цивилизова, за да оцелее?

- Да, човекът се е цивилизовал за да оцелее. Защото на Земята са изчезвали и непрекъснато изчезват животински видове. И това е естествен процес. Ако сега изчезне да речем пандата като вид - на вас, на мен - нищо няма да ни стане. На природата също. Ако човекът изчезне - на природата пак нищо няма да й стане. Динозаврите са съществували и са изчезнали, без това да се отрази на съществуването на природата като цяло. Такова понятие като Равновесие на природата няма - тя просто винаги е в равновесие. Човекът като вид, е осъзнал че цивилизоването

може да гарантира оцеляването му и го е направил. И в този смисъл - ние не сме най-умният вид, не сме най-ценният, просто сме се оказали по-приспособими.

- Човек винаги е поставял себе си над останалите животински видове и заради още една своя характеристика - наличието на душа...

- Никой до сега не е определил какво е душа, какво представлява точно, как се измерва, къде отива когато умрем.... Само човек ли има душа? А едно куче да речем... Душата е още едно понятие на цивилизацията както - Душата на Вселената, мъдростта на Космоса и прочие. Моето определение за душа е - женската снизходителност да се сноши с един слаб мъж. Защото всяка жена търси силен мъж - както в природата всяка женска търси силен мъжкар за добър генетичен материал. Но не всички жени могат да намерят силни мъже, и когато една жена ѝ дожалее за някой по-слаб мъж и си каже - "Е, какво пък, този ще взема." - това е душа.

- Тоест душата не е нищо повече от съжаление?

- Не точно. Душата е женската привилегия за снизходителност към мъжа. Това е като че ли цената на цивилизацията - да, оцеляват слабите, но този слаб мъж, на когото цивилизацията е дала възможността да оцелее иска и той една жена. Ако човекът не се беше цивилизовал, един мъжки, силен мъжки, щеше да е за десет жени да речем - по подобие на лъвовете. При хората обаче има един мъж и една жена. Е, за това на някой жени остават не до там силни мъже, не до там умни и способни, красиви ...

- Душата не е ли обаче и самият стремеж на човек да се стреми напред и нагоре, към нещо повече, към съвършенството да речем?

- Ама какво е съвършенството? Както и душа - колкото хора на Земята, толкова определения за душа и съвършенство. Какво значи - човек да се стреми към съвършенството - всичко е съвършено, и водата, и всяко живо същество и природата въобще.

- А как един инженер стана философ?

- Ами аз не мога да си сложа тази титла - философ. Аз съм инженер. А инженерите имаме логично мислене, такова което следва връзката причина-резултат. Инженерите не си служат с понятия, които трудно могат да бъдат дефинирани, като да речем - Висшият дух. Всичко трябва да бъде приземено, доказано и да следва една логика. Лично аз, често не разбирам какво се опитват да ми кажат някой философски книги, когато

се позовават а термини, които не са определени, като например - Духът на Вселената! Затова аз реших да напиша своя книга, където на простичък език да обясня какво мисля.

- Цитирате и много мнения на различни философи по определени теми, за които вие сам изказвате мнение, обикновено твърде различно от всичко цитирано преди това?

- Целта ми не е била да изтъкна себе си като много умен или мнението си като крайно и меродавно. Изчел съм много философски книги, но си признавам, че имаше и такива, в които така и не разбрах какво се опитва да ми каже авторът им. Аз съм инженер, обичам нещата да са логични и ясни. Затова и когато пиша, цитирам други мнения. Те всички са ме провокирали по един или друг начин, а и нека сам читателят прецени от всичко което съм събрал кое за него е истина, той на кое вярва. Аз просто съм написал своята истина.

- Освен че не използвате недефинирани и отвлечени понятия, всяка дума в книгата ви е точно прецизирана и на място. Това отрежда ли някакво по-особено място на езика в човешкия свят според вашата теория? По логиката на един цитат от Библията - "В начало беше Словото, и Словото беше у Бога, и Бог беше Словото.", който да речем му отрежда едно по-високо място сред ценностите на хората, сакрализира го...

- Езикът е създаден от мъжете, за да описват подвизите си, за да бъдат избирани от жените за възпроизводство. Тоест езикът е създаден за да лъжем. Той също е продукт на цивилизацията. За да вършим основните неща - ядене, дишане, спане, възпроизводство, не ни трябва език. Езикът не е равен на комуникацията. Животните като не са създали език, това не означава, че не комуникират помежду си. Езикът е средство, което слабите мъже използват, за да крадат обаянието - избора на жените. За да привличат жените мъжете са създали и изкуството. Жените са критерий на изкуството. За мъжете то е като опашката на пауна - перчене с цел спечелване на женската.

- А любовта, и тя ли е само продукт на цивилизацията?

- Да, любовта е алтернативата на насилието. При естествения подбор двама мъжки се бият за женската, победителят печели. Разбира се целта на всичко това не притежава романтика, целта е възпроизводството. В цивилизованият свят, ако двама мъже искат една жена - могат и да се сбият. Но всъщност мъжа се възбужда от самата победа над противника. Ако все пак двамата са достатъчно цивилизовани - бой няма. И тук идва ролята на жената да създаде тази илюзия за победа.

- Когато човек развенчае, поне пред себе си, всички митове за красотата на човешката природа, за ценността ни като вид, за различността ни, не се ли чувства по-нещастен? По аналогия на детството и порастването - колкото повече от света разбираш с времето, толкова по-циничен ставаш, а света остава красив само в спомените ти от детството.

- Откакто аз разбрах цялата тази лъжа, започнах да лъжа без да ми е съвестно. Това е целта на езика - мъжете да лъжат жените. Жените знаят че мъжете лъжат, и днес въпросът е не кой е по-силен, а кой лъже по-красиво. Тук разбира се не става дума за лъжи на дребно, това е обидно. Ако жената разбере, че мъжът лъже на дребно - горко му. Мъжът трябва да изживява лъжата, илюзията.

- Това първата ви книга ли е?

- Да, първата е и я писах десет години. А темата е такава, че на практика никога не свършва. Още повече, че с времето човек също се развива и може да промени мнението си за някой от възгледите си. В Гърция вече издадох втора книга като в нея темите са продължение на тези от първата, но обогатени и доразвити. И почти съм готов и с третата си книга. Темата наистина е неизчерпаема.